USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **T. N. L.**, zastoupen JUDr. Jarmilou Lipnickou Pešlovou, advokátkou se sídlem Ostrava, Přívozská 703/10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 4. 2023, č. j. 20 Az 4/2023 - 36,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 7. 7. 2023 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“), kterou se domáhal zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě. Krajský soud tímto rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2023, č. j. OAM-13/ZA-ZA11-HA15-2023, kterým nebyla stěžovateli udělena mezinárodní ochrana podle § 12 - § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Stěžovatel nepodřadil důvody kasační stížnosti pod žádný z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Pouze stručně shrnul průběh předcházejícího správního řízení a uvedl, že má vřelý vztah k dětem, které mentálně a materiálně podporuje, v České republice se cítí jako doma, přičemž na Vietnam nemá již žádné vazby. K výsledku správního řízení stěžovatel uvedl, že *„měl za to, že byl zkrácen na svých právech. Poukazoval na to, že zde nebyly naplněny zákonné důvody pro zamítnutí jeho žádosti, žalovaný si nezajistil dostatečně skutkový stav, nepřihlédl ke všem rozhodným skutečnostem a nesprávně aplikoval příslušná ustanovení zákona o azylu. Stěžovatel* [rovněž] *poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 Azs 27/2019* [...]“. Tím stěžovatel v zásadě shrnul svoji žalobní argumentaci. Následně se omezil na tvrzení, že *„má za to,*

že u něj nejsou dány důvody vylučující [udělení] *mezinárodní ochrany podle § 15 zákona o azylu. Stěžovatel trvá na tom, že splňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu tak, jak to má na mysli ust. § 14 zákona o azylu.*"

[3] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. platí, že *kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně.*

[4] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., *nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*

[5] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

[6] Stěžovatelem uvedené důvody (viz odst. [2] výše) nepovažoval Nejvyšší správní soud za natolik konkrétní, aby je bylo možné považovat za kasační námitky ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatele proto podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzval usnesením ze dne 27. 7. 2023, č. j. 3 Azs 155/2023 - 9, aby ve lhůtě jednoho měsíce od jeho doručení prostřednictvím své zástupkyně doplnil kasační stížnost o konkrétní důvody, pro které považuje rozhodnutí krajského soudu za nezákonné, a tyto důvody skutkově a právně konkretizoval. Toto usnesení bylo zástupkyni stěžovatele doručeno dne 3. 8. 2023. Lhůta k doplnění kasační stížnosti tedy marně uplynula dne 3. 9. 2023.

[7] Na výzvu soudu reagovala zástupkyně stěžovatele podáním ze dne 4. 9. 2023, v němž sdělila, že „*se domnívá, že odůvodnění kasační stížnosti je dostatečné pro to, aby bylo o ní rozhodnuto. Domníváme se, že stížnost není pouze blanketní, respektujeme ovšem názor soudu, ale vzhledem k tomu, že klient nám nedodal námi požadované a potřebné doklady a informace, nejsme schopni stížnost blíže konkretizovat. Nechť soud rozhodne dle obsahu spisu a dle našich tvrzení.*"

[8] S názorem, že je kasační stížnost projednatelná, se Nejvyšší správní soud neztotožňuje

[9] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu a důvody, které v ní lze s úspěchem uplatnit, se musí vztahovat právě k tomuto rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2004, č. j. 3 Azs 43/2003 - 48, anebo ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 - 47; rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz). V minulosti Nejvyšší správní soud též dovodil, že „*aby vůbec byla kasační stížnost způsobilá k projednání, musí kvalifikovaným způsobem*

zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu, proti němuž byla podána, a nikoli nějaký jiný akt (byť třeba i věcně souvisící nebo předcházející napadenému rozhodnutí krajského soudu.“ (usnesení ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019 - 63, č. 4051/2020 Sb. NSS.).

[10] Stěžovatel v kasační stížnosti i přes poučení Nejvyššího správního soudu předestřel toliko obecná tvrzení, že se domnívá, že u něj nejsou dány důvody pro neudělení mezinárodní ochrany, respektive že splňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu. Tato tvrzení nijak nerozvádí, ani žádným způsobem nepolemizuje s rozhodovacími důvody, pro které krajský soud jeho žalobu zamítl. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že bylo úkolem stěžovatele zcela konkrétními a srozumitelně formulovanými námitkami zpochybnit zákonnost rozsudku krajského soudu, nikoli rozhodnutí správních orgánů. Pouhý blíže neodůvodněný nesouhlas se závěry krajského soudu nesplňuje esenciální požadavky kladené na formulaci kasačních námitek.

[11] Pro úplnost je vhodné uvést, že kasační soud nevytýká stěžovateli, že kasační důvody nepodřadil pod odpovídající písmeno § 103 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud totiž vždy z obsahu kasační stížnosti posoudí, zda tato obsahuje relevantní tvrzení nezákonnosti napadeného rozhodnutí krajského soudu. Platí totiž, že „[p]*okud je v kasační stížnosti uvedeno, jaké konkrétní vady v řízení či v úsudku se měl soud dopustit a z čeho to stěžovatel dovozuje, kasační stížnost obstojí. Přitom argumentace proti právnímu posouzení jistě musí vycházet z důvodů napadeného rozsudku.*“ (rozsudek NSS ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003 - 50).

[12] Lze tedy uzavřít, že stěžovatel neodstranil vady svého návrhu, neboť nedoplnil důvody kasační stížnosti o relevantní právní argumentaci zpochybňující závěry krajského soudu. Ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. představuje prvek zásady koncentrace řízení o kasační stížnosti. Marné uplynutí lhůty k doplnění kasační stížnosti v případě vydání usnesení, kterým je stěžovatel vyzván k doplnění chybějících náležitostí kasační stížnosti, má tedy za následek vznik jejího neodstranitelného nedostatku, s výjimkou případu, kdy soud rozhodne o prodloužení lhůty na základě žádosti stěžovatele, která je podána před jejím uplynutím. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 věty druhé s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2023

Mgr. Radovan Havelec

předseda senátu